

Tjortende Kapitel.

Meened og andre dermed beslægtede Forbrydelser.

§ 144.

Det Vidne, der for Retten edelig aflægger falsk Forklaring, hvad enten Edfæstelsen følger efter Forklaringen eller denne afgives i Henhold til en foregaaende Edfæstelse, ansees med Strafarbejde fra 2 indtil 10 Aar, forsaavidt ikke højere Straf maatte være forskyldt ifølge Bestaffenheden af det ved den falske Forklaring bevirkede eller tilsigtede Onde.

Tilbagekalder imidlertid Vidnet af egen Drift sin falske Forklaring, kan en ringere Grad af Strafarbejde anvendes, og under særdeles formildende Omstændigheder kan Straffen endog bestemmes til Fængsel paa Vand og Brød, dog ikke under 4 Gange 5 Dage.

§ 145.

Naar Nogen uden at være bleven taget i Ed har aflagt falsk Forklaring for Retten, straffes han med Fængsel paa Vand og Brød, ikke under 2 Gange 5 Dage, eller med Forbedringshuusarbejde; dog kan Straffen under særdeles for ham talende Omstændigheder bestemmes til simpelt Fængsel, ikke under 2 Maaned. Dersom han af egen Drift tilbagekalder sin falske Forklaring, kan Straffen nedfattes til simpelt Fængsel i 8 Dage eller endog under særegne, formildende Omstændigheder aldeles bortfalde.

§ 146.

Har Nogen i offentlig Straffesag afgivet falsk Vidneforklaring, men det befindes, at Sagen gjaaldt ham selv paa, eller at han havde Anledning til at antage dette, bliver han ikke at straffe, hvis Forklaringen ikke er bleven bekræftet med Ed; har Edfæstelse fundet Sted, kan Straf af Fængsel anvendes. — Befindes det igrigt i Tilfælde, hvor Nogen har aflagt falsk Forklaring for Retten, at Vidnesbyrd ikke burde have været affordret ham paa Grund af hans Forhold til Sagen eller Parterne, blive de i §§ 144 og 145 foreskrevne Straffe at nedfatte, og kan, naar Edfæstelse ikke har

fundet Sted, under formildende Omstændigheder endog Straf af Bøder anvendes.

§ 147.

Har et Vidne alene af Ubetænkksomhed undladt at meddele, hvad han vidste til Sagens Oplysning, straffes han med Fængsel eller under særdeles formildende Omstændigheder med Bøder.

§ 148.

Naar Mænd, som af Retten, Dyrigheden eller anden offentlig Myndighed ere udnævnte til at afholde Syns-, Skjøn- eller Taxationsforretninger, under Ed eller i udtrykkelig Henhold til en forhen aflagt Ed afgive saadant Syn, Skjøn eller Taxation mod deres Overbevisning, blive de at straffe som falske Vidner.

Gjøre deslige Mænd sig skyldige i mindre betydelige Misligheder, straffes de med Fængsel eller under særdeles formildende Omstændigheder med Bøder.

§ 149.

Har en Part for Retten bekræftet sit Udsagn med falsk Ed, bliver han at straffe lige med et falsk Vidne. Dersom han imidlertid kun har villet frie sig selv for Straf, ved saadan falsk Ed, kan Straffen efter Omstændighederne nedfattes, endog til den laveste Grad af Forbedringshuusarbejde eller, forsaavidt Forudsætningen for § 144 er tilstede, til Fængsel paa Vand og Brød i 2 Gange 5 Dage.

§ 150.

Hvis Nogen, der udenfor de ovennævnte Tilfælde for en offentlig Myndighed har at bekræfte Noget med sin Ed, gjør sig skyldig i Meened, bliver han at straffe med Forbedringshuusarbejde. Tilbagekalder han af egen Drift sit falske Udsagn, kan Straffen under formildende Omstændigheder nedfattes til Fængsel paa Vand og Brød i 2 Gange 5 Dage.

§ 151.

De ovenfor givne Bestemmelser gjælde ogsaa med Hensyn til falsk skriftlig Bekræftelse i Henhold til en tidligere aflagt Ed, saavel som med Hensyn til saadan Bekræftelse, under Ed, hvor Lovene hjemle Anvendelse af skriftlig Ed.